

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Michaelou Steriovskou Otavovou ve věci

žalobkyně: **eD'system Czech, a.s.**, IČO 47974516,
sídlem Novoveská 1262/95, 709 00 Ostrava - Mariánské Hory,
zastoupená advokátem Mgr. Jakubem Vyroubalem,
sídlem Poděbradova 1243/7, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava,

proti

žalovanému: **Lech G.**, narozený xxx,
bytem xxx,
zastoupený advokátem Janem Iwaniukem,
sídlem ul. Legionowa 14/16, 15-099 Białystok, Polská republika

o zaplacení částky 814 306 Kč s postížními právy ze směnky

takto:

- I. Směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Ostravě dne 22.5.2013, č.j. 17 Cm 29/2013-18 se ponechává v platnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Mazurová

- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náhradu nákladů námitkového řízení ve výši 28 749,60 Kč, na účet advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Návrhem na vydání směnečného platebního rozkazu ze dne 31.1.2013 se žalobce domáhal po žalovaném č. 1 a č. 2 úhrady směnečné sumy ve výši 814 306 Kč s 6% úrokem od 5.1.2013 do zaplacení, dále směnečné odměny ve výši 2 714 Kč, a to vše ze směnky vlastní, vystavené žalovaným č. 1 13.3.2012, na řad žalobce, na směnečnou sumu 814 306 Kč, splatnou 4.1.2013, avalovanou žalovaným č. 2.

Protože soud neměl důvod pochybovat o pravosti ani platnosti předloženého prvopisu žalované směnky a nesporná byla i aktivní a pasivní legitimace účastníků řízení vydal soud dne 22.5.2013 směnečný platební rozkaz č.j. 17 Cm 29/2013-18.

Proti vydanému směnečnému platebnímu rozkazu pak podal žalovaný č.2 v zákonem stanovené lhůtě odůvodněné námitky, v nichž namítal nepřislušnost českých soudů, nepřislušnost Krajského soudu v Ostravě a dále, že podává námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu, který byl vydán na základě neplatné směnky. Namítá, že směnka připojena k žalobě je neplatná, když dle ust. § 78 Směnečného Zákona Polské republiky se hodnotí forma směnečného prohlášení podle předpisů země, ve které bylo prohlášení podepsáno. Na směnce připojené k žalobě jako takové, místo bylo označeno město Białystok, tedy obec v Polské republice, je třeba formu směnečného prohlášení hodnotit podle zákonů Polské republiky. V souladu s ust. § 101 bod 7 Směnečného Zákona Polské republiky, vlastní směnka musí obsahovat podpis vystavitele směnky. Nečitelný podpis – zvláště v souvislosti se směnečným formalismem – není považován za dostačující pro platnost směnky. Proto je třeba uznat směnku připojenou k žalobě za neplatnou. Dále uvádí, že Nejvyšší soud Polské republiky konstatoval, že podpis vystavovatele směnky musí obsahovat alespoň příjmení. V judikatuře polských soudů se také poukazuje na to, že podpis by měl vyjadřovat nejméně příjmení. Podpis by se ale měl skládat z písmen a umožňovat identifikaci autora. Podpis na směnce však dle žalovaného nesplňuje kritéria platné směnky. Namítá, že směnka připojená k žalobě je neplatná a pohledávky žalobce vůči žalovanému neexistují.

Po podání námitek žalovaným č. 2 pak žalobce přípisem ze dne 22.8.2016 pak opravuje návrh na vydání směnečného platebního rozkazu tak, že žalovaným je pouze jeden subjekt, a to podnikající fyzická osoba, tedy žalovaný č.2 Lech G. Soud proto usnesením ze dne 21.11.2016, č.j. 17 Cm 29/2013-181, které nabylo právní moci dne 21.12.2014 opravil směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Ostravě dne 22.5.2013, č.j. 17 Cm 29/2013-18 tak, že se vypustilo nesprávné označení žalovaného č. 1 a žalovaného č.2 a nahradil jej správným označením žalovaného, a to „Lech G., narozený xxx, bytem xxx“. Soud se nejprve zabýval námitkami nepřislušnosti Krajského soudu v Ostravě, kdy usnesením ze dne 1.2.2017, č.j. 17 Cm 29/2013-188, které nabylo právní moci dne 29.3.2018, námitku žalovaného ohledně místní nepřislušnosti Krajského soudu v Ostravě, zamítl. Usnesení pak bylo potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Olomouci č.j. 4 Cmo 27/2018-245 ze dne 27.2.2018, které nabylo právní moci dne 29.3.2018, kdy Vrchní soud v Olomouci uvedl, že Krajský soud v Ostravě je místně příslušným pro projednání a rozhodnutí věci. Co se týče námitky nepřislušnosti českých soudů, o té soud pak rozhodl usnesením ze dne 27.7.2017, č.j. 17 Cm 29/2013-219, které nabylo právní moci dne 26.9.2017, a to tak, že námitka žalovaného ohledně nepřislušnosti českých soudů, se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Mazurová

Podá-li žalovaný proti směnečnému platebnímu rozkazu včas námitky, nařídí soud k jejich projednání ústní jednání (ust. § 175 odst. 4 o.s.ř.).

Soud nařídil k projednání námitek ústní jednání.

Právní zástupce žalobce u ústního jednání navrhuje, aby směnečný platební rozkaz byl ponechán v platnosti.

Žalovaný se k ústnímu jednání bez omluvy nedostavil, soud proto dle ust. § 101 odst. 3 o.s.ř. jednal v nepřítomnosti žalovaného, když v námitkách pak žalovaný i uvedl, že podává návrh, aby soud provedl jednání i v nepřítomnosti žalovaného.

Soud provedl důkaz originálem směnky ze které zjistil, že se jedná o směnku vlastní, vystavenou v Białystoku 13.3.2012, splatnou 4.1.2013 na částku 814 306 Kč, na řad žalobce, kde v postavení výstavce je společnost Agencja Komputerowa Lech G. a v postavení avala žalovaný.

Provedení dalších důkazů pak nebylo navrženo.

Vycházejí z podaných námitek a učiněných skutkových zjištění dospěl soud k závěru, že námitky žalovaného nejsou důvodné. Při volbě práva pak soud vycházel z přechodných ustanovení Zákona o mezinárodním právu soukromém, dle kterých se použijí dosavadní právní předpisy, tedy část čtvrtá, Zákona směnečného a šekového, zrušena pak 1.1.2014, když řízení bylo zahájeno 31.1.2013. Dle čl. I. ust. § 92 odst. 1 Zák. směnečného a šekového se forma směnečného prohlášení řídí právem státu, v němž bylo prohlášení učiněno. Pod formou směnečného prohlášení je nutno rozumět nejen platební slib nebo platební příkaz výstavce, tedy platnost samotné listiny jako směnky, ale i platnost všech ostatních prohlášení – doložek na směnce, byť by spočívaly jen v pouhém podpisu určité osoby. Z předmětné směnky má provedeným dokazováním soud za prokázané, že tato byla vystavena skutečně v Białystoku, tedy v Polské republice a soud tedy má za to, že je třeba při jejím hodnocení postupovat podle právního řádu státu, v němž bylo prohlášení učiněno. Soud tedy posoudil směnku podle polského zákona ze dne 28.4.1936 a dále pak dle rozhodnutí Nejvyššího soudu Polské republiky ze dne 30.12.1993, III., ZP 146/93 a s ohledem na to, pak posoudil námitku žalovaného, týkající se neplatnosti směnky, z důvodu nečitelného podpisu, jako nedůvodnou, když podpis vystavitele směnky musí obsahovat nejméně příjmení. Směnkový zákon nevyžaduje pro platnost směnky, aby podpis byl čitelný. Nečitelný podpis by ale měl být složen v podobě obvykle používané vystavitelem. Z polského směnečného zákona nevyplývá jako podstatná náležitost směnky požadavek na čitelnost podpisu, když pod bodem 8 čl. 1 je jako podstatná náležitost uvedený podpis vystavitele směnky. Totéž vyplývá i z čl. 101 týkající se vlastní směnky, kde pod bodem 7 je jako podstatná náležitost uveden podpis vystavitele směnky. Tuto námitku žalovaný namítl v souvislosti s tím, že směnka připojena k žalobě je tedy neplatná a pohledávky žalobce vůči žalovanému neexistují. Pokud se jedná o tuto část námitek, že pohledávky žalobce vůči žalovanému neexistují, tak soud má za to, že se jedná o námitku neodůvodněnou, nedůvodnou, když k nim ani žádné důkazy označeny nebyly a vzhledem k tomu, že se žalovaný k ústnímu jednání nedostavil, zbavil se tak možnosti, aby se mu dostalo poučení dle ust. § 119a odst. 1 o.s.ř. S ohledem na výše uvedené tedy soud ponechal směnečný platební rozkaz v celém rozsahu v platnosti, když je zřejmé, že práva ze směnky dána jsou a nelze tedy směnečný platební rozkaz zrušit. To by bylo možné jen

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Mazurová

tehdy, kdyby žalobce uplatněné právo neměl a žalovaný by tuto námitku vznesl. Právo na zaplacení však žalobce má. Soud se při svém rozhodování řídil polským právem, ale s ohledem na to, že všechny tři úmluvy přijaté na konferenci o sjednocení směnečného práva konaného v Ženevě v roce 1930, a to Úmluva o jednotném zákonu směnečném, Úmluva o střetech zákonů a Úmluva o směnečných poplatcích, podepsaly kromě jiných států i tehdejší Českoslovenko a zároveň i Polsko, vychází tedy i polský směnečný Zákon ze stejného základu jako český a v podstatě se v ničem od českého Zákona směnečného a šekového, neliší.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobce měl ve sporu plný úspěch, soud mu proto na nákladech řízení přiznal částku ve výši 28 749,60 Kč, sestávající ze 2 úkonů právní služby á 11 580 Kč, a to za vyjádření k námitkám ze dne 2.6.2017a účast u jednání dne 27.2.2019, dále 2 x režijní paušál á 300 Kč, DPH ve výši 4 989,60 Kč.

Dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. je žalovaný povinen je uhradit na účet advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§251 o.s.ř.).

Ostrava 27.02.2019

JUDr. Michaela Steriovská Otavová, v.r.
samosoudkyně